

NAGYHÉTFŐ

Mindenható Istenünk, add, hogy mi, akik gyöngék és fáradtak vagyunk, új erőre kapjunk egyszülött Fiad szenvedésének érdeméből. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK – Iz 42, 1-7 / Jn 12, 1-11

Vond ki a kardot, és rekeszd el üldö/zőim útját, * mondjad lelkemnek: "én vagyok a te /üdvösséged". Szégyenüljenek meg és hátráljanak, kik lel/kemet üldözik, * forduljanak vissza, és szégyenüljenek meg, akik gonoszat gon/dolnak ellenem. **Ant.** Aki a védtelent megszabadítod az e/rősebb kezétől, * a szűkölködőt és a szegényt megmented /üldözőjétől. Uram, mikor tekintesz reám? † szabadítsd meg lelkeket az ő gonosz/ságaiktól, * s mi bennem a legdrágább, az oroszlánok /hatalmától. **Ant.**

D.U. 83

1. A megváltó szent kínhalál, - melyben a föld üdvöt talál, - adjon, Urunk, most békülést, - szívünk vágyának enyhülést. **2.** Tápláljanak szent titkaid, - ihlessenek vércseppjeid, - lelkünknek mélye teljen el - szenvedésed emlékével. **3.** Éljen szívünkben szüntelen - e gyalázat, e gyötrelem, - keresztfa, lándzsa, vasszőgek, - tövisszúrások, sebhelyek! **4.** Ó megfeszített Jézusunk, - egész szívvel fohászkodunk. - Kit eladott a gyűlölet: - Tenéked áldás, tisztelet!

D.U. 84

1. Jézus világ Megváltója, üdvözlégy élet adója, megfeszítet Istenfia szent keresztet szívem hívja. **R.) Jézus, add, hogy hozzád térjek, veled haljak, veled éljek.**
2. Általszegve kezed, lábad, - átvert tested roskad, bágyad, - mezítelen tépett melled! - Ó siratlak, ó öllelek! **R.)**
3. Virágoknak szép virága, - honnét orcád sárgasága? - Hegyes tövis koronázott, - édes orcád vérrel ázott. **R.)**
4. Asszú földet harmatozván - vérzel, vérzel a keresztfán, - úgy piroslik tested róla, - mint a most nyílt piros rózsa. **R.)**
5. Szent karjaid széjjel tárod, - mert az embereket várod, - kiken vérrel könyörültél, - betegekért betegültél. **R.)**
6. Jézusom ha jön a végnap, - ismerj engem magadénak, - homlokomon piros véred: - tiéd vagyok, úgy ítélj meg! **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 91

1. A keresztfához megyek, - mert máshol nem lelhetek nyugodalmat lelkemnek. S ott talállak, ó Szűzanya, - fájdalom közt bágyadozva, - tör veré át lelkeket.
2. Mely gyötrelem volt neked - isteni szülöttedet látni szegény jászolban. S midőn annyi ellenségek - romlására esküvének: - tör veré át lelkeket.
3. De midőn ezek felett - láttad, mennyit szenvedett, - szenvedett az ártatlan: Láttad őt a Kálvárián - két lator közt a keresztfán, - kíndat ki mérje meg?!
4. A nap elsötétedett, - ennyi kínt nem nézhetett, - borzadván rengett a föld. Sírt, kesergett, gyászolt minden - az egész nagy természetben: - de gyötrelmed nagyobb volt!

D.U. 82

1. Keresztények, sírjatok, - mélyen szomorkodjatok, - keseregjen minden szív, - aki Jézusához hív.
2. Nincsen abban irgalom - hozzád buzgó fájdalom, - aki téged meg nem szán - ó Jézus, a keresztfán.
3. Szent testednek sebeit, - vérrel folyó kékeit-aki látja és nem sír, - élő hittel az nem bír.
4. A kősziklák repednek, - nap és hold sötétednek, - minden élő megindul, - csak a bűnös nem búsul. **5.** Szállj szívedbe, sirasd meg - vétkeidet, s fontold meg, - hogy az Isten Fia volt, - aki érted így megholt.

Szerk: Józsa D.

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 80

1. Buzgó szívvel ünnepeljük Üdvözítőnk kínjait - szívtörőde elkísérjük Golgotára lépteit. Bűnös lelkünk drága bére, Jézus értünk ontott vére - váltásunkra árad itt.
2. Most megújul oltárunkon az áldozat csendben itt, - melyet értünk a keresztfán Jézus egykor végbevitt. Drága vére bő harmatja lelkünk fényét visszaadja - letisztítja vétkeiket.
3. Ó nagy Isten, mind az ég, föld megdicsóít tégedet, - hálát adnak Fölségednek a bűnbánó emberek. - Jézus élő áldozatja minden népnek megmutatja - végtelen kegyelmedet.

D.U. 81

1. Hogyha hozzád járulunk, szemünk könnybe lábad, - úgy csókoljuk, ó Urunk drága keresztfádat. Elgyötört testedet feszítették rája, - latrok közt függöttél, mindenség Királya!
2. Krisztusnak szent keresztje győzelmű zászlónk, - amellyel megszerezte üdvünket Megváltónk. Itt ragyog előttünk hitünk szent jelvénye, - üzzön el lelkünkéből minden árnyat fénye.
3. Ezt a sok kínt érettünk szótlán elszenvetted, - hogy nekünk kik vétettünk, megnyissad a mennyet. Bűnbánó szívünket Isten elé tárjuk, - ezt a bort, kenyeret néki felajánljuk.
4. Amikor szent lelkeket, Megváltónk, kiadtad, - a világ megreszketett, megrendült alattad. Föld és ég hirdették, hogy te vagy az Isten, - akit áld és imád a világon minden.

D.U. 72

1. Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben, - Te szent nevedért légy segítségemmel, ne essem kétségbe, - mert mindenfelől látod, Úristen, vagyok kísértésben.
2. Gyermekségemtől, felséges Isten, mind ezideiglen, - Téged hívtalak én segítségül minden ínségemben: - mostan sem lehet más bizodalom, sem földön, sem mennyben.
3. Nincs is énnékem más bizodalom, Úristen, náladnál, - akármiképpen cselekedj velem, csak ne haragudjál! - Mint kegyes Atya, fiadat dorgáld, ó csak meg ne utálj!
4. Dicséret neked, Atya Úristen, a te szent Fiaddal! - Áldassál tőlünk a Szentlélekkel, mi Vigasztalónkkal! - Most és örökké imádunk Téged zengő énekszókkal.

INTROITUS: IUDICA DOMINE, NOCENTES ME 34. zs. 1-3

Szállj per-be, Uram, a-zok-kal, kik ár-ta-nak ne-kem, har-colj a-zok-kal,
kik har-col-nak el-le-nem. Ra-gadj fe-gy-vert és paj-zsot, és kelj föl segítségemre,
én U-ram Is-te-nem, sza-ba-dí- tá-som e-re-je. (4.t.) *

Ránts kardot és szorítsd vissza ül/dözőimet, * és mondd nekem: én vagyok a /segítséged. **Ant.**

NAGYBŐJTI KYRIE: D.U. 414

Kyrie eleison! Nagyhatalmú Isten, könyörülj e népen! Uram, irgalmazz minékünk
Christe eleison! Ádám atyánk vétkét, Te mostad le szennyét!

Krisztus kegyelmezz minékünk!

Kyrie eleison! Mit a bűn hajdan elveszte, Szent Fiad nekünk megnyerte!
Uram, irgalmazz minékünk!

GRADUALE: G.H. 135 EXURGE DOMINE, ET INTENDE 34. zs. 24. 3.

R.) Kelj fel, Uram és figyelmezz ítéletemre *

én Istenem, és én Uram, az én ügyemre!

V.) Vond ki a kardot, * és rekeszd el üldöző/im útját. **Kelj fel...**

Vagy. VÁLASZOS ZSOLTÁR

Világosságom az Isten, * üdvözít engem. 26. zs. 1

TRAKTUS: D.U. 63 b / 2 DOMINE NON SECUNDUM 102. zs. 10. / 78. zs. 8-9.

1. U-ram, ne bűneink szerint cselekedj vé-lünk * és ne gonoszságaink szerint
fizess ne-künk. 2. Ne em-lé-kez-zél régi gonoszsága-ink - ra, siessen elénk
a Te irgalmas-sá-god, * mert igen szegényekké let-tünk.

3. Se-gíts meg min-ket, mi szabadító Is-te - nünk, és a te neved dicsőségéért
szabadíts meg min-ket, * légy ke-gyelmes a mi bűneinkért
a Te neve - dért!

Vagy: EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Üdvözlégy, Királyunk! * Tévelygéseinken csak te könyörülsz.

OFFERTORIUM: ERIPE ME DOMINE, DE INIMICIS MEIS 142. zs. 9-12

Ments meg engem ellenségeimtől, Uram, + tehozzád /menekülök. *

R.) Taníts meg, hogy akaratomat tel/jesítsem.

V. 1.) Mert Istenem vagy Te + a te jó Lelked veze/ssen engem †az igaz /földre. **R.)**

V.2.) A te nevedért elevenítesz meg en/gem, Uram, †
és igazságodban kiviszed lelkemet a szorongá/tásból. **R.)**

V.2.) Irgalmasságodban szétszórod ellenségeimet, +
elveszted mind, akik háborgatják az /én lelkemet, †
mert én a te szolgád /vagyok. **R.)**

COMMUNIO: ERUBESCANT ET REVEREANTUR SIMUL 34. zs. 26. / 34. zs.

Pi-rul-ja-nak és szé-gye-nül-je-nek meg mindnyájan, akik az én bajomon örülnek.
Gyalázatba öltözzenek és szé-gyen-be, a-kik ke-vé-lyen szól-nak ellenem.
(7.t.) † *

(Ne rejtse el előlem ar/codat, Uram, * megpróbáltatásom napján fordítsd /felém füledet!
Amikor csak segít/ségül hívlak, * sietve hall/gass meg engem! 101. zs. 3.)

Ítéld meg, Uram, az engem /ítélőket, * és harcolj az ellenem /harcolókkal!
Ragadjál vér/tet és pajzsot, * és kelj föl az én /segítségemre! **Ant.**